

”Frygt derfor ikke!”

Prædiken på sommerlejren 14. juli 2024 på Vejlefjordskolen. LGJ

Salmer: 44, 383, Er Gud for os, 258, 312, 20

Evangelium: Matthæus 10,24-31

En discipel står ikke over sin mester, og en tjener ikke over sin herre. Det må være nok for en discipel, når det går ham som hans mester, og for en tjener, når det går ham som hans herre. Har de kaldt husbonden Beelzebul, hvor meget snarere da ikke hans husfolk! Frygt derfor ikke for dem. For der er intet hemmeligt, som ikke skal åbenbares, og intet skjult, som ikke skal blive kendt. Hvad jeg siger jer i mørket, skal I tale i lyset, og hvad der hviskes jer i øret, skal I prædike fra tagene. Frygt ikke dem, der slår legemet ihjel, men ikke kan slå sjælen ihjel, men frygt derimod ham, der kan lade både sjæl og legeme gå fortabt i Helvede. Sælges ikke to spurve for en skilling? Og ikke én af dem falder til jorden, uden at jeres fader er med den. Men på jer er selv alle hovedhår talt. Frygt derfor ikke, I er mere værd end mange spurve.

”Frygt ikke! Frygt ikke! Frygt ikke!” Tre gange i samme tekst. Vi bliver taget med tilbage til Betlehems marker, hvor det lød til hyrderne, som blev grebet af stor frygt. Herrens herlighed omstrålede dem og stor frygt greb dem. Som når man skal dø og som når den skyldige skal dømmes. Til hyrderne sagde englen: *”Frygt ikke, for se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket. I dag er der født jer en frelser, han er Kristus Herren.”* (Luk 2,10). Det er ham, der siger til apostlene **”Frygt ikke!”** Og gennem dem siger han det til os. Det er blev hvisket ind i vore ører som børn, og det skal hviskes til os i alderdommen. Det skal fortælles ind i en kristne menighed, som vi er med i. Det skal fortælles os, så vi kan tro. Gud giver os tro, når han taler til os. Ordet føder troen i os. Og vi har de to sakramenter, dåben, som genføder som Guds børn, og nadveren, som giver os Jesu legeme og blod til syndernes forladelse. Frygt ikke!

I.

Jesus siger: ”Frygt ikke for dem.” Dem, det er de mennesker, apostlene skulle prædike evangeliet for. Mange ville foragte dem og endda slå dem ihjel. Men frygt ikke for dem! *Gå ud og prædik: Himmeriget er kommet nær! Helbred syge, opvæk døde, gør spedalske rene, driv dæmoner ud. I har fået det for intet, giv det for intet.* (Matt 10,7-8). Han gav dem magt over sygdomme, døden og Djævelen! Ingen synd er så slem, ingen sygdom er så stærk og ingen dæmon er så ond, at Jesus ikke kan hamle op med den. Husk på det, når I møder modstand, fordi I prædiker og inviterer til kirke. Himmeriget er nær. Jeg er nær. Jeg er med jer.

Det var et ord til apostlene dengang. Og i dag er det et ord til alle kristne. Til præster og missionærer. I vil få det svært. Men der vil blive sørget for jer af Gud gennem den menighed, som kalder jer og sender jer.

Selv om mange ringeagter gudstjeneste og prædiken, så er det lige dér, at Gud hjælper mennesker ud af frygten, skylden og dommen. Og Jesus er der. Han lover jo: *”Hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt ibland jer!”* (Matt 18,20). Og han siger: *”Gør alle folkeslag til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, jeg har lært jer. Og se, jeg er med jer!”* (Matt 28,19-20). Derfor er det trygt. *Vore hovedhår han tæller, hver en tåre som vi fælder.* Trygheden breder sig i menigheden og ud fra menigheden, når Evangeliet lyder.

II.

Hvor kommer denne tryghed fra? Jesus svarer: **”For der er intet hemmeligt, som ikke skal åbenbares, og intet skjult, som ikke skal blive kendt.”** Trygheden kommer ikke vore egne tanker eller fra noget andet menneskes klogskab. Ingen har det i sig selv af naturen, hverken de små eller de store. Det åbenbares.

Og Jesus forklarer os hvordan i Matthæus 11: *«Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja, fader, for således var det din vilje. Alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen, og ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for. Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.* (Matt 11,25-28). Åbenbaringen er afsløring af Jesus som Guds Søn og vores frelser. Når det afsløres og vi ser, hvem Jesus er, kommer vi til ham og finder hvile og fred. Og det kræver

ingen særlige forudsætninger. Faderen åbenbarer det ikke de vise og forstandige. Han åbenbarer sig for de umyndige, dvs. fostrene, de spæde, børnene, de fattige i ånden, de sørgende og dem, der hungrer efter retfærdighed og frelse. Når Jesus Kristus taler til os, siver trygheden ind i øret og hjertet.

Jesus siger: at der **tales til os i mørket og hviskes os i øret.** "I mørket." Når der er slukket for alle andre medier, og du har åbnet for Bibelen. Dér åbenbarer din Fader sig for dig. Og i gudstjenesten, hvor der er stille i forhold til verdens lyde. Der beder du. Der lytter vi sammen til Den hellige Skrift. Der hører vi en prædiken. Og der knæler vi og modtager Jesu legeme og blod. *Der hvisker Gud os i øret.* Når du er blevet helt stille, siger han det til dig som en hemmelighed, der er specielt til dig! "Frygt ikke!"

Profeten Jonas holdt gudstjeneste i Middelhavets dyb i et havdyr. Her gik det op for ham, at han havde været ulydig. Og han bad. Ikke for sjov eller af vane, men for alvor. Han bad til Herren med ord, han havde lært som barn, som ung, af mor og far, af profeterne og præsterne. Han blev klar over, at han skulle prædike Guds ord i Nineve, hvis han fik lov at komme tilbage til det tørre land.

III.

Jesus siger også til apostlene og til os, at det, han hvisker os i øret og taler til os om natten, det skal fortælles videre til andre mennesker. **"Hvad jeg siger jer i mørket, skal I tale i lyset, og hvad der hviskes jer i øret, skal I prædike fra tagene."** Prædik det om søndagen i gudstjenesten, kære præst! Gør det! Og hør det, kære menighed! Bed til Gud for jeres præster, at de må prædike for jer, hvad Gud har hvisket dem i øret fra Bibelen. Og inviter andre til at komme med til kirke. Når nogen spørger jer om hvem der er jeres Gud, da fortæl om Jesus, og at han har overvundet synden, døden og dommen. På et skibsdæk på sørejse. I en storby: I Nineve. I Aarhus og Esbjerg. I Frederikshavn og København. Og i en lille landsby på Lolland-Falster og i Østjylland, i Brædstrup, i Risskov og i Hjerm.

Men hvad, hvis jeg bliver set ned på og anset for at være en tåbe? Hvad hvis de vil slå mig ihjel? Jesus svarer: **"Frygt ikke dem, der slår legemet ihjel, men ikke kan slå sjælen ihjel, men frygt derimod ham, der kan lade både sjæl og legeme gå fortabt i Helvede."** Dit legeme kan mennesker slå ihjel. Men ikke din sjæl. Du tilhører Gud med legeme og sjæl. Han beskytter dig. Der er kun én, som kan lade både sjæl og legeme gå fortabt, og det er Gud selv. Jesus siger jo: **"Han kan lade både sjæl og legeme gå fortabt i Helvede."** Men han sendte jo sin Søn, som døde for dine synder og sejrede over Helvede, over Døden og over Synden. Han har reddet os og tilgivet os. Og han vil redde andre fra dommen ved at forkynde nåden og tilgivelsen for alle. Hør det dog, Jonas! Og hør det kære lejrdeleger og menighed!

IV.

Men hvad så, hvis vi alligevel frygter og er bange? Bange som Jonas var bange. Bange som disciplene var bange. Bange som unge og ældre kan være bange. Frygt kan jo også være en uforklarlig angst, en følelse af ensomhed, forladthed. Hvad skal vi da gøre? Da sæt ikke ørepropperne i med verdens tekst og musik, men lad Jesus hviske dig Evangeliet i øret. Lad ham hviske til dig disse ord, når du er helt alene og skal sove: [Hviske-lyd] **"Sælges ikke to spurve for en skilling? Og ikke én af dem falder til jorden, uden at jeres fader er med den. Men på jer er selv alle hovedhår talt. Frygt derfor ikke, I er mere værd end mange spurve."** Du kan hver aften sætte denne lyd på. Det giver tryghed hos din Far i himlen. Og syng som aftensalme: *"Ingen er så tryk i fare som Guds lille børneskare, fuglen ej i skjul blandt løvet, stjernen ej højt over støvet!"* - En kristen menighed er en børneskare, dvs. en børneflokk. Gud har talt hårene på deres hoved. Det betyder, at hans har styr på det! Han sørger for alle de små ting og de store ting. Han sørger for dagligt brød og tilgivelse, og han bevarer dig mod fristelse og beskytter dig mod alt ondt. *"Vore hovedhår han tæller, hver en tåre som vi fælder, han os føder og os klæder, midt i sorgen han os glæder."* Gud er med den lille fugl, som han har skabt. Han er med den, også når den falder til jorden og dør.

"Frygt derfor ikke! I er mere værd end mange spurve." Han døde for dig og overvandt din død. Derfor kan du være helt sikker på, at han er med dig i livet og i døden og i evighed. For han gjorde dig til sit barn. Det ved du, * fordi han har hvisket dig det i øret, * fordi han døbte dig og gjorde dig til Guds barn, * og fordi han giver dig sit legeme og blod i nadveren. Amen.